

12 Μαΐ

Sfânt
Roum

Ξένος

Augustin (12 mai) (Ρουμανικά,

Ξένος

Predică a Mitropolitului Augustin de

Florina la pomenirea Sfântului Gherman, Patriarhul Constantinopolului

Iubiții mei, Biserica cinstește acele suflete viteze, care și-au arătat iubirea lor față de Hristos. Cinstește, de pildă, pe acele femei viteze, pe purtătoarele de miruri, care în noaptea Sâmbetei celei Mari, spre Duminică s-au dus pe înfricoșătoarea Golgotă, unde era mormântul lui Hristos, ca să se închine; și ele au auzit primele mesajul că Hristos a înviat. Aceste femei nu s-au temut de nimic. Cine crede cu adevărat în Hristos are un suflet viteaz. Credința și lașitatea nu sunt compatibile. Unde este credință, acolo este și îndrăzneală și curaj și bărbăție.

Un minunat exemplu de bărbăție creștină ne dă și un sfânt, căruia Biserica noastră îi sărbătorește pomenirea pe 12 mai. Este Sfântul Gherman, Patriarhul Constantinopolului. Îl sărbătorește anual în părțile noastre, în Prespa, un minunat sat care-i poartă numele, satul Sfântul Gherman. Acestui sfânt îi vom închina această scurtă omilie a noastră. Creștinii mei, luați aminte.

Sfântul Gherman, a trăit într-o perioadă tulbure a Imperiului Bizantin. A trăit pe vremea în care groaznicii dușmani ai Ortodoxiei, iconomahii, au vrut să arunce icoanele din toate bisericile, pentru că nebunii credeau că închinându-se icoanelor se închină la idoli.

Sfântul Gherman s-a născut în Constantinopol în veacul al optulea. Tatăl lui era unul din acei străluciți demnitari (axiomatikos) care slujiseră în slăvita armată a lui Heraclie. Heraclie, după cum se știe, a fost acel împărat credincios care i-a învins pe perși și a adus înapoi cinstita Cruce. În zilele acestui slăvit împărat, cetatea a fost salvată de atacul barbarilor și din recunoștință față de Apărătoarea Doamnă (Apărătoarea Generalisimă), Preasfânta Fecioară Maria, s-a cântat atunci pentru prima oară Imnul Acatist. În acel mediu evlavios a trăit tatăl Sfântului Gherman. Dar, atunci când după moartea lui Heraclie a venit un alt împărat, acesta l-a urât și l-a izgonit pe tatăl Sfântului, a poruncit să fie arestat și ucis cu acuzația falsă că plănuia o revoluție împotriva împăratului. Întreaga familie a tatălui, rude și prieteni, au fost prigoniți. Atunci, micul Gherman a fost pedepsit și el. A suferit o groaznică pedeapsă. L-au făcut eunuc, ca să-l facă un inutil. Dar ceea ce de lume se considera o catastrofă, pentru Gherman a fost o fericire, pentru că a fost izbăvit de groaznica ispită a trupului, care chinuiește pe cei mai mulți oameni, și și-a închinat tot restul vieții lui studierii Scripturii și rugăciunii. A ajuns un tânăr distins, care se remarcă prin respectul, cinstea, cunoașterea, știința și, mai înainte de toate, frica lui Dumnezeu. Din dorința de a-l sluji lui Dumnezeu a devenit cleric; mai întâi diacon, apoi preot și mai târziu episcop. Ca Episcop de Cizic a strălucit prin cuvânt și faptă. Faima lui se întinsese pretutindeni. Și de aceea, când tronul Patriarhului Constantinopolului a fost văduvit, poporul și clerul au cerut ca Episcopul Gherman

al Cizicului să devină Patriarh al Constantinopolului. Și astfel, Patriarh al Constantinopolului a devenit Sfântul Gherman. Ca Arhiepiscop l-a imitat pe [περισσότερα...](#)